

по съставенъ отъ мене планъ, чиито подробности
ще съобща на Ваше Високо превъзходителство.

Зайчаръ
23 юлий 1876 г.

Воевода *Филипъ*
(Арх. Н. Б. № II Б. 2300
на руски езикъ)

Това прошение бѣ предшествувано отъ друго, писано на 16 юлий отъ Иванова ливада — гл. дневника за този день.

Надъ Княжевацъ
24 VII 1876 г.
сжбота

Съмна се и деньтъ ни завари на пжтъ. Пжтувайки, ние срещнахме наши лутащи се войници, които сжщо търсѣха Буче. Къмъ 9 часа

— 53 —

стигнахме една ливада, гдето намѣрихме нѣколко дружини войска, артилерия и конница. Тукъ бѣ наредено да се съберемъ. Следъ малка почивка тръгнахме по-нататъкъ и дойдохме срещу Буче, гдето се разположихме на бивакъ съ лице, обърнато къмъ Княжевацъ.

Заехме едно скрито мѣсто влѣво отъ пжтя, гдето се разположихме на бивакъ и тукъ очаквахме да се съберемъ.

Тукъ преминахме първа нощъ спокойно.

Близу до Буче на бивакъ
25 VII 1876 г.
недѣля

Когато станавме сутринъта, видѣхме, че народната войска я нѣма тукъ; тя се бѣ оттеглила още презъ нощъта къмъ Буче. Това ни очуди, но нашиятъ храбъръ воевода каза, че ние сами ще пазимъ тази позиция нѣколко часа. Така и стана; пригответихме обѣдъ и се нахранихме. Следъ обѣдъ тръгнахме и ние следъ народната войска. Минахме село. и село. . . [неозначени и въ оригинала. б. С.] и най-после стигнахме въ Буче, гдето сварихме цѣлата народна войска. И ние се разположихме тукъ на бивакъ. Тукъ бѣ наказанъ съ смъртъ единъ доброволецъ, защото бѣ проявилъ непослушание.²¹⁾

²¹⁾ Въ книгата си „Българскитѣ доброволци въ Сръбско-турската война“ Т. Колевъ бележи, че се отнася до дѣдо Тодоръ Нейчовъ отъ Габрово, който на 23. се билъ отлжчилъ въ боя и напилъ въ избитъ на с. Орѣшакъ и на 26. се явилъ пакъ пиянъ. Застрелялъ го безъ присъда дѣдо Желю.